

Sygn. akt V KK 91/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzczak (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Dariusz Świecki

Protokolant Katarzyna Wełpa

w sprawie **L. K.**

obwinionego z art. 86 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 §5 k.p.k.

w dniu 23 kwietnia 2015r.

kasacji wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich

od wyroku Sąd Okręgowy w O.

z dnia 8 sierpnia 2013r.

zamieniającego wyrok Sądu Rejonowego

z dnia 9 kwietnia 2013 r.

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

L. K. stanął pod zarzutem tego, że:

- w dniu 10 czerwca 2011 r., na trasie K. – K., kierując samochodem marki BMW, podczas manewru wyprzedzania prawidłowo jadącego samochodem marki Daewoo Tico nie zachował bezpiecznego odstępu między pojazdami w wyniku czego doprowadził do bocznego zderzenia pojazdów i zepchnięcia samochodu marki Daewoo Tico do przydrożnego rowu, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu dla kierującego samochodem marki Daewoo Tico, T. D.,

tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy w P wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2013 r., uniewinnił obwinionego od popełnienia zarzuczonego mu wykroczenia.

Wyrok ten zaskarżył apelacją pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, podnosząc w niej zarzuty naruszenia przepisów postępowania – art. 7 k.p.k. i art. 4 k.p.k. oraz błąd w ustaleniach faktycznych i wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2013 r. uchylił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. postępowanie w sprawie umorzył.

Kasację od tego wyroku, na korzyść skazanego, wywiódł Rzecznik Praw Obywatelskich, podnosząc w niej zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na jego treść naruszenie prawa karnego procesowego, to jest art. 104 § 1a k.p.w., poprzez uchylenie uniewinniającego obwinionego wyroku Sądu pierwszej instancji i umorzenie postępowania, jedynie z powodu przedawnienia karalności wykroczenia, co było orzeczeniem na niekorzyść, wbrew zakazowi wynikającemu z tego przepisu.

Wskazując na powyższe Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Rzecznika Praw Obywatelskich jest zasadna w stopniu oczywistym, tak jak wymaga tego art. 535 § 5 k.p.k.

Nie ulega wątpliwości, wskazuje na to treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, że jedynym powodem uchylenia wyroku uniewinniającego obwinionego od

stawianego mu zarzutu i umorzenia postępowania, było stwierdzenie przez Sąd Odwoławczy przedawnienia karalności zarzuconego wykroczenia. Wprost dał temu wyraz Sąd Okręgowy na k. 3 uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazując, że „przedawnienie karalności jest natomiast przesłanką procesową bezwzględnie ujemną i wystąpienie takiej przesłanki każdorazowo obliguje organ prowadzący postępowanie do jego umorzenia”.

Powyższe stwierdzenie nie jest jednak prawdziwe. Wyjątek bowiem od reguły z art. 104 § 1 k.p.w. ustawodawca wskazał już w kolejnym paragrafie – art. 104 § 1a k.p.w. (przepis ten obowiązuje od 1 lipca 2003 r. – wprowadzony przez art. 1 pkt 27 lit. b) ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia – Dz. U. z 2003, nr 109, poz.1031). Zgodnie z jego dyspozycją uchylenie orzeczenia jedynie z powodów określonych w art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. może nastąpić tylko na korzyść obwinionego.

Jednocześnie nie może budzić wątpliwości, że rozstrzygnięcie uniewinniające obwinionego od stawianych mu zarzutów jest dla niego najkorzystniejsze z możliwych, a zatem każde inne, w tym umarzające postępowanie, jest dla niego mniej korzystne.

Ma rację zatem skarżący, że Sąd wydając zaskarżony wyrok naruszył art. 104 § 1a k.p.w. uchylając orzeczenie uniewinniające wyłącznie z powodu przedawnienia karalności zarzuconego czynu, czym działał na niekorzyść obwinionego.

Zasadny jest w tej sytuacji również wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Odwoławczy będzie musiał mieć na względzie to, że w pierwszej instancji zapadł wobec obwinionego wyrok uniewinniający, a jednocześnie, iż z dniem 10 czerwca 2013 r. nastąpiło przedawnienie karalności zarzucanego wykroczenia. W tej sytuacji, rozstrzygnięcie, jakie w niniejszej sprawie może zapaść, ukształtowane być musi z uwzględnieniem reguły zawartej w dyspozycji art. 104 § 1a k.p.w.